

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123325671
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:6123325671.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: M.B.A Financie s.r.o., IČO: 36 754 404, Gusevova 1415/6, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Advokátska kancelária Galadík s.r.o., IČO: 54 691 419, Jána Bottu 834/2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XXA, Q.-U., o zaplatenie 75,04 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 65,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 65,04 eura od 01.05.2021 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou upomínaciu súdu dňa 18.05.2023, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 07.09.2023, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie mu sumy 75,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 75,04 eura od 01.05.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že UNIQA poisťovňa a.s. ako poisťovateľ uzavrela dňa 30.07.2019 so žalovaným ako poistníkom v zmysle § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka poistnú zmluvu č. 9040150819 pre životné poistenie so začiatkom poistenia k 30.07.2019. Predmetom poistnej zmluvy je poistenie pre prípad úmrtia s investičnou zložkou a ďalšie pripoistenia v zmysle poistnej zmluvy. Poistná zmluva je uzavretá na dobu určitú, t.j. do 30.07.2039. Žalovaný sa zaviazal platiť bežné poistné vo výške 21,68 eura v mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 30.07.2019. Výška ročného poistného bola 260,16 eura. Neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy boli Všeobecné poistné podmienky. Obchodná spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s. bola vymazaná z obchodného registra dňa 09.02.2022 z dôvodu jej zániku v dôsledku cezhraničného zlúčenia s nástupníckou spoločnosťou UNIQA pojišťovna, a.s.. Nakoľko poistné zo strany žalovaného uhradené nebolo, poisťovateľ vyzval žalovaného na úhradu dlžného poistného vo výške 21,68 eura výzvou zo dňa 25.01.2021. Vo výzve bol žalovaný upozornený na skutočnosť, že ak nedôjde k úhrade dlžného poistného v lehote do jedného mesiaca od doručenia tejto výzvy poistenie zanikne. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžného poistného v termíne do jedného mesiaca po dni doručenia výzvy, došlo k zániku poistnej zmluvy dňa 30.04.2021. O uvedenej skutočnosti bol žalovaný upovedomený Oznámením o zániku poistnej zmluvy zo dňa 10.06.2021. Oznámením bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžného poistného v sume 75,04 eura. Dňa 08.07.2022 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok na spoločnosť žalobcu. O uvedenej skutočnosti bol žalovaný upovedomený Oznámením o postúpení pohľadávok. Dňa 21.03.2023 zaslal právny zástupca žalobcu žalovanému Predžalobnú

upomienku - posledný pokus o zmier, ktorou ho vyzval na vysporiadanie záväzkov vzniknutých z titulu vyššie uvedenej poisťnej zmluvy. Žalovaný svoju povinnosť ku dňu podania žaloby nesplnil ani z časti. V doplnení žaloby doručenom súdu dňa 26.09.2023 žalobca na výzvu súdu uviedol, že k zániku poistenia došlo z dôvodu neplatenia poisťného k dátumu k 30.04.2021, t.j. 3 mesiace od splatnosti poslednej splátky poisťného (30.01.2021) v zmysle § 801 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O vyššie uvedenej skutočnosti bol žalovaný informovaný listom zo dňa 14.02.2023, ktorý žalobca priložuje. Výpočet poisťného vychádza z ročného poisťného, ktoré bolo dohodnuté v sume 260,16 eura. Dĺžné poisťné 75,04 eura predstavuje dĺžné poisťné za obdobie 30.01.2021 - 30.04.2021, t.j. poisťné za 3 mesiace vo výške 65,04 eura + 2x poplatok za zasielanú výzvu = 10,- eur (výzva zaslaná dňa 08.03.2021 a dňa 31.05.2021). V doplnení žaloby doručenom súdu dňa 03.10.2023 žalobca na výzvu súdu uviedol, že v prílohe predkladá sadzobník poplatkov, v zmysle ktorého si postupca pohľadávky uplatnil poplatok za náklady súvisiace s upomienkovacím procesom vo výške 5,- eur. Zároveň žalobca uviedol, že predkladá zasielané výzvy žalovanému zo dňa 08.03.2021 a 31.05.2021 spolu dokladmi o ich doručení žalovanému.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Poistné podmienky, Oznamenie o zániku poisťnej zmluvy zo dňa 10.06.2021, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2022, Poistnú zmluvu zo dňa 29.07.2019, ePotvrdenku, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, Poistku č. 9040150819, list zo dňa 02.08.2019, Výzvu na úhradu poisťného zo dňa 25.01.2021 s doručenkou, Predžalobnú upomienku zo dňa 21.03.2023, Upomienku k poisťnej zmluve zo dňa 18.01.2021, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.08.2022, výzvu zo dňa 17.08.2022, Oznamenie o zániku poisťnej zmluvy zo dňa 14.02.2023, Výzvu na úhradu poisťného zo dňa 27.05.2021 s doručenkou, Sadzobník poplatkov.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na č.l. 116) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 114), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu ako poistiteľ a žalovaný ako poistník uzatvorili dňa 29.07.2019 poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo životné poistenie so začiatkom poistenia dňa 30.07.2019. Na základe predmetnej poisťnej zmluvy sa poistiteľ zaviazal poskytnúť plnenie, ak nastane náhodná udalosť označená v poisťnej zmluve a žalovaný sa zaviazal platiť dohodnuté poisťné vo výške 21,68 eura mesačne so splatnosťou vždy k 30. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 30.07.2019. Žalovaný zaplatil dohodnuté poisťné iba za poisťné obdobie od 30.07.2019 do 30.12.2020, za ďalšie poisťné obdobie poisťné nezaplatil, pričom sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 30.01.2021. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 25.01.2021 vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na poisťnom s upozornením, že ak nebude poisťné uhradené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy, poistenie zanikne. Výzva bola žalovanému doručená dňa 29.01.2021. Žalovaný dĺžné poisťné neuhradil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.07.2022 bola pohľadávka postúpená na spoločnosť žalobcu.

9. Podľa § 788 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), poisťnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

10. Podľa § 796 ods. 1 a 2 OZ, ten, kto s poistiteľom uzavrel poisťnú zmluvu, je povinný platiť poisťné, a to za dohodnuté poisťné obdobia (bežné poisťné); možno tiež dohodnúť, že poisťné bude zaplatené naraz

za celú dobu, na ktorú bolo poistenie dojednané (jednorazové poistné). (1) Ak nebolo dohodnuté inak, je bežné poistné splatné prvého dňa poistného obdobia a jednorazové poistné dňom začiatku poistenia. (2)

11. Podľa § 801 ods. 1 a 2 OZ, poistenie zanikne aj tak, že poistné za prvé poistné obdobie alebo jednorazové poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti. (1) Poistenie zanikne aj tak, že poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy poisťovateľa na jeho zaplatenie, ak nebolo poistné zaplatené pred doručením tejto výzvy. Výzva poisťovateľa obsahuje upozornenie, že poistenie zanikne, ak nebude zaplatené. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného. Poisťovateľ je povinný doručiť výzvu podľa prvej vety do jedného mesiaca odo dňa splatnosti poistného. Ak nebola výzva podľa predchádzajúcej vety doručená, poistenie zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti. (2)

12. Podľa § 803 ods. 1 OZ, poisťiteľ má právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Ak poistenie zaniklo z dôvodu podľa § 801 ods. 1 alebo § 801 ods. 2, výška poistného, na ktoré má poisťiteľ nárok, sa určí z poistného za predchádzajúce obdobie.

13. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

16. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 29.07.2019 poistná zmluva so začiatkom poistenia dňa 30.07.2019 a s dohodnutým poistným obdobím mesačne, kde povinnosťou žalovaného bolo platiť dohodnuté poistné vo výške 21,68 eura mesačne s lehotou splatnosti k 30. dňu v mesiaci. Žalovaný zaplatil len dohodnuté poistné za obdobie od 30.07.2019 do 30.12.2020, ďalej si svoju povinnosť zaplatiť dohodnuté poistné za ďalšie poistné obdobie v lehote splatnosti dňa 30.01.2021 nesplnil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak poistenie v zmysle § 801 ods. 2 OZ zaniklo do troch mesiacov odo dňa jeho splatnosti, t.j. dňa 30.04.2021. Súd dodáva, že na základe výzvy zo dňa 25.01.2021 nedošlo k zániku poistenia, pretože výzva nebola doručená žalovanému v lehote do jedného mesiaca odo dňa splatnosti poistného, keďže bola žalovanému doručená ešte pred splatnosťou poistného. V zmysle § 803 ods. 1 OZ má žalobca ako právny nástupca poisťiteľa právo na poistné za dobu do zániku poistenia, t.j. za obdobie od 30.01.2021 do 30.04.2021. Dlžné poistné za obdobie od 30.01.2021 do 30.04.2021 predstavuje sumu 65,04 eura (3 x mesačné poistné vo výške 21,68 eura). Keďže súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 65,04 eura vo výroku I. rozsudku.

18. Žalovaný tým, že svoj dlh z poistnej zmluvy v lehote splatnosti nesplnil, dostal sa s plnením dňa 01.05.2021 (teda odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia) do omeškania, a žalobcovi je preto povinný okrem istiny zaplatiť aj úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania podľa vyššie citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobca tak má nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00%) ročne zo sumy 65,04 eura od 01.05.2021 do zaplatenia.

19. Žalobca si žalobou v spojení s jej doplnením (na č.l. 93) uplatnil aj nárok na poplatky za zaslané výzvy zo dňa 08.03.2021 a zo dňa 31.05.2021 v celkovej sume 10,- eur (2 x 5,- eur), v ktorej časti súd považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca totiž existenciu tvrdených výziev a ich odoslanie a doručenie žalovanému ani na výzvu súdu zo dňa 28.09.2023 nepreukázal. Keďže žalobca si v konaní uplatnil poplatky práve

za výzvy s uvedenými dátumami, avšak doručenie práve týchto výziev žalovanému nepreukázal, súd mu poplatky za výzvy nepriznal.

20. Súd však dodáva, že i keby vyhotovenie a doručenie predmetných výziev v konaní preukázané bolo, súd by žalobcovi sumu 10,- eur nepriznal, a to z nasledovného dôvodu.

21. Pri uzatváraní poisťnej zmluvy právny predchodca žalobcu nepochybne vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný v postavení spotrebiteľa nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva má preto nepochybne povahu zmluvy spotrebiteľskej v zmysle § 52 a nasl. OZ.

22. Žalobca v konaní predložil Sadzobník poplatkov spojených so správou poisťných zmlúv, z ktorého vyplýva poplatok za náklady súvisiace s upomienkovacím procesom a zánikom poistenie vo výške 5,- eur. Súd však poukazuje na to, že podľa zmluvy sa súčasťou poisťnej zmluvy nestal žiaden sadzobník a žiaden sadzobník ani nebol prílohou zmluvy, a preto sa účastníci zmluvy na poplatku vo výške 5,- eur nemohli dohodnúť. Upomienku pritom ani nemožno považovať za službu a už vôbec nie za službu, ktorá by poskytovala žalovanému určitý prospech, a za ktorú by bol žalovaný povinný platiť poplatok. Výška poplatku za upomienku bola jednostranne určená iba právnym predchodcom žalobcu a slúži iba jeho účelu na vymoženie pohľadávky. Žalovanému sa za poplatky, ktoré mu boli účtované iba v záujme dodávateľa, neposkytuje žiadne plnenie. Zároveň súd uvádza, že upomienka ako taká nemôže mať sankčný charakter, pretože by tak mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Keďže zmluvná podmienka, v zmysle ktorej by bol dodávateľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa poplatok za upomienku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, čo spôsobuje jej neplatnosť (§ 53 ods. 5 OZ), dodávateľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky. Súd pritom podporne poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/23/2016 zo dňa 25.01.2017.

23. Pokiaľ by pri poplatkoch za upomienky malo ísť o náhradu nákladov vynaložených na vymáhanie pohľadávky, i tak by v tejto časti bolo potrebné považovať žalobu za nedôvodnú. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, ktoré sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Uvedené náklady však nie je možné považovať za konkrétne náklady, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky, pretože žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne výdavky mu v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky voči žalovanému vznikli. Navyše, žalobca vynaloženie uvedených nákladov žiadnym spôsobom nepreukázal, keďže nepreukázal skutočné výdavky na upomienky, na ktoré by mohol vzniknúť nárok.

24. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v časti poplatkov za upomienky zamietol, a to v celkovej výške 10,- eur (2 x 5,- eur). Keďže žalobcovi právo na ich zaplatenie nepriznal, nepriznal mu ani úrok z omeškania požadovaný z tejto sumy.

25. V súvislosti s poplatkami za upomienky súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/31/2018-215 zo dňa 27.03.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 26Co/31/2018-225 zo dňa 29.05.2019, v ktorých odvolací súd uviedol, že „žalobca si v žalobe uplatnil aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojenú so zaslaním štyroch upomienok žalovanému, pričom zaslanie každej upomienky sankcionoval zmluvnou pokutou vo výške 3 eur, 5 eur, 5 eur a 10 eur. Platná právna úprava zmluvnej pokuty vyžaduje pre jej platné dojednanie okrem písomnej formy aj vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia (Najvyšší súd SR spis. zn. 5 Obo/11/2008). Ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, ktoré umožňuje dojednanie zmluvnej pokuty len pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti (Najvyšší súd ČR zn. 3 Cdon 1398/1996). Vzhľadom k tomu, že táto zmluvná pokuta nesankcionuje porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej, ale spoplatňuje úkony žalobcu spojené s vymáhaním jeho pohľadávky, nejedná sa o platné dojednanie tejto podmienky. Žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred žalobcom formulovaného dojednania o zmluvnej pokute, prípadne dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty alebo ich vypustenie z VPPÚ, ktoré žalobca predložil k odvolaniu, mohol ich iba prijať alebo

odmietnuť so zmluvou o úvere ako celok, a preto predmetné zmluvné dojednanie o zmluvných pokutách nemožno považovať za individuálne dohodnuté. Nárokové zmluvné podmienky nesmú byť obsiahnuté vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktorých úlohou je regulovať výhradne menej podstatné, vedľajšie prípadne náhradné dojednania technického alebo procesného charakteru. Už samotné zahrnutie dojednania o zmluvnej pokute do VPPÚ, t. j. mimo spotrebiteľskú zmluvu, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Požiadavka žalobcu na priznanie paušálnej náhrady nákladov spojených so zaslaním upomienok žalovanému nemá oporu v Občianskom zákonníku, pretože právo požadovať paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je možná len vo vzťahoch podriadených režimu Obchodného zákonníka a nie vo vzťahoch spotrebiteľských. Ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka za príslušenstvo pohľadávky považuje len skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie paušálne určenú sumu poplatku. V zmysle uvedeného výška platby za upomienky musí zodpovedať jednak povahe spoplatneného úkonu a zároveň skutočným nákladom veriteľa na jeho vykonanie, v opačnom prípade umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky veriteľa. Ak výška paušálnej náhrady nákladov závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa o tom, koľko sa rozhodne zaslať upomienok, pričom ich najvyšší prípustný počet nie je obmedzený, ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré je neplatné.“

26. Súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/24/2018-139 zo dňa 03.04.2019, ktorý uviedol, že „vzťah medzi stranami konania je vzťahom súkromnoprávnym, pre ktorý je charakteristická rovnosť strán (§ 2 ods. 2 O. z.). To znamená, že žiaden účastník právneho vzťahu nemôže inému účastníkovi tohto právneho vzťahu jednostranne uložiť povinnosť ani zriadiť oprávnenie. Náklady na upomienky predstavujú jednostranné paušálne platby, majúce sankčnú povahu, navyšujúce zmluvné nároky strán, bez dohody (vzhľadom na zásadu rovnosti subjektov súkromnoprávných vzťahov). S poukazom na uvedené v prípade, že uplatňované nároky žalobkyne, predstavujúce náklady, mali predstavovať nárok na reálne (nie fiktívne) náklady, bolo povinnosťou žalobkyne preukázať dôvod ich vynaloženia, majúci racionálnu ekonomickú opodstatnenosť, ako i výšku týchto nákladov (keďže dohoda so žalovanou ako spotrebiteľom preukázaná nebola), v akej žalobkyňa vznikli. Žalobkyňa však ani v odvolacom konaní vynaloženie konkrétnych nákladov netvrdila, domáhajúc sa plnenia len na základe zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou mal byť aj cenník služieb a výkonov dodávateľa (žalovanou nepodpísaný). Súd prvej inštancie dôvodne konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala dohodu o výške nákladov na upomienky.“

27. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že nárok žalobcu na poplatky za upomienky nebol žalovaným namietaný, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offa.

28. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offa.“

29. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na preukázanie nároku na poplatky v celkovej sume 10,- eur. Žalobcovi teda muselo byť zrejme, že v prípade týchto okolností

má súd o žalobe pochybnosti. Napriek tomu sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval, že žalobca na tieto poplatky nárok nemá, na čo žalobca pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na predchádzajúcu výzvu súdu zo dňa 28.09.2023, ktorú žalobca nenaplnil v celom rozsahu (nepreukázal existenciu a doručenie predmetných výziev žalovanému) nemohol oprávnené domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu v časti zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu, a to ani napriek výzve súdu.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 65,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 65,04 eura od 01.05.2021 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. rozsudku zamietol. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom súd žalovanému na plnenie určil v zmysle § 232 ods. 3 veta prvá CSP primeranú dlhšiu lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

33. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

35. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 75,04 eura s príslušenstvom priznaná suma 65,04 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 87 % a hrubý úspech žalovaného 13 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 74 % (87-13). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 74 %, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).